

поминемъ. В. 121. Доста си глава в'рзала, Отъ сегѣ кахаръ да берешъ, Пехеръ да чекашъ отъ назаръ. Люби да чекашъ отъ пивва, Деверъ да чекашъ отъ гора, *ib.* 227. Теника Недо хъбава! Не бери кахаръ и грижа, Азика ти е на мене, Дена го поса на назъве, Ве-черъ го клавамъ потъ изглаве. В. 267 (*Ср. подг сл. кахартъ*). 4) — грѣхъ (*сѣ дат.*): согрѣшу (*противъ кого нибудь*): „Керко, мила керко! Иди го испади!“ — „Мале, мила мале! ако го испадишъ, Грехо ке мѣ берешъ“. Е. 56. 5) — лой: таю (*ср. полз сл. лой*). Ч. 129. 6) — кука, пари: раз-живаюся хозяйствомъ, деньгами: Венчеле сѣ, не сѣ кердосило. Кука брале, како прафъ натапанъ, М. 233. Бери пари, за черны дни. Ч. 129. Берѣ си — набираюсь: Ако ти е студено, бери си хладъ за зѣ-тоска. Говорять томува, кой-то въ зимно врѣмя, казва, че му е сту-дено. — Ако ти е топло, бери си топлувѣ за зимскѣ. Ч. 128. Берѣ са — собираюсь: На големи-те празници, како Велигденъ, Петровденъ, Спасовденъ и др. сѣ береетъ млади мажи и жени окулу царкове, или на други места, и играетъ хоро пѣвѣсти, девойки и мажи особено. М. р. 515. И въ кукушъ на добаръ денъ сѣ береетъ млади-те на се-какви места и играетъ 'оро. *ib.* р. 517. Панагиръ ми се береше, На света гора манастиръ. В. 143. Фергювдинъ свѣтлы празникъ бѣше! На селнѣ се стор' шроводъ Мало голѣмо тамъ си берѣше Стекалъ се бѣше весь народъ. Гн. 26. Берачъ с. м. — жнецъ, собиратель. Го-ры украсены сѣ лози, и чепки отъ грозде вече поцъстрено, конто обѣщавахъ на берачи-тъ благытъ дарове на Бауха. Т. 74. Богъ да биетъ берачи-те, Що дойдоха, нѣ скорнаха. М. 312. Веритба с. ж. — сборъ (*винограда, чая*): Отъ прѣвѣ-тъ беритба излиза найдобрый и благовонный чай. Л. Д. 1871 р. 111.

Бесене с. с. — повѣшеніе: Сѣ бѣсеннето чловѣкъ еднажъ умира, а сѣ неразумно-то жененне той всякой день тегли болки-тъ на бѣсенне-то. Л. Д. 1875 р. 69.

Бѣсенъ пр. — бѣшеный: Бесна кучка въ гори лантъ (секира) М. р. 530 (*лат.*). Кога выкнать всички за едно куче бѣсное, то и да не е, ще да побѣснѣе. Ч. 170. Единъ пѣтъ той укротилъ единъ конъ, кой-то былъ съвсѣмъ бѣсенъ. Л. 81. Кога-то бѣсно куче захапѣ пѣ-кого, требува рядомъ седѣмъ дни да влиза въ горящы бани. Л. Д. 1870 р. 193. Той спусна ся върху ми като пѣкой бѣсенъ вѣкъ. Х. I, 131. Побѣснѣли или само захапаны отъ бѣсны псета Л. Д. 1870 р. 193.

Беси́ло с. с. пѣслица: Тяшко му кой в'ржѣ имъ внадне! Чѣ-ка го кука, колъ и бѣсило! Гн. 23. Кон отбѣгнахъ турское бѣсило.